Sag C-390/21

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

25. juni 2021

Forelæggende ret:

Landgericht Köln (Tyskland)

Afgørelse af:

10. juni 2021

Sagsøgere:

ADPA European Independent Automotive Data Publishers Association internationale Vereinigung ohne Gewinnerzielungsabsicht – IvoG – i henhold til belgisk ret

Gesamtverband Autoteile-Handel e. V.

Sagsøgte:

Automobiles PEUGEOT SA

PSA Automobiles SA

ARBEJDSDOKUMENT

Hovedsagens genstand

Søgsmål til prøvelse af det gebyr, som de sagsøgte opkræver for tekniske forlags adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrører fortolkning af artikel 61, stk. 1, og artikel 63, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858 samt artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 715/2007 for så vidt angår nærmere detaljer om den adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer, som fabrikanten er forpligtet til at give, samt de gebyrer, der skal betales til fabrikanten for at få adgang til informationerne.

Præjudicielle spørgsmål

1) Finder bestemmelserne i kapitel XIV i forordning (EU) 2018/858 (artikel 61 ff., inklusiv bilag X) også anvendelse på køretøjsmodeller, der er blevet typegodkendt første gang inden den 1. september 2020 i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007?

   Såfremt dette spørgsmål skal besvares benægtende, spørges der desuden om følgende:

   Finder kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 og for så vidt angår fastsættelse af gebyrerne navnlig artikel 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 fortsat anvendelse på nævnte »gamle køretøjer«?

2) Omfatter begrebet »*adgang*« til de nævnte informationer, som fabrikanter i medfør af artikel 61, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858 pålægges at give, en ret for tekniske forlag som omhandlet i artikel 3, nr. 45), i forordning (EU) 2018/858 til at anvende disse til den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, eller forudsætter en sådan brugsret, at der indgås en særlig licensaftale om brug og republishing, der for så vidt angår det gebyr, som fabrikanten opkræver, ikke er omfattet af artikel 63 i forordning (EU) 2018/858?

   Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende:

   Omfatter begrebet »*adgang*« til de nævnte informationer, som fabrikanter i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 715/2007 pålægges at give, en ret for tekniske forlag som omhandlet i artikel 3, nr. 15), i forordning (EF) nr. 715/2007 til at anvende disse til den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, eller forudsætter en sådan brugsret, at der indgås en særlig licensaftale om brug og republishing, der for så vidt angår det gebyr, som fabrikanten opkræver, ikke er omfattet af artikel 7 i forordning (EF) nr. 715/2007?

3) Skal begrebet »*rimelige og forholdsmæssigt afpassede gebyrer*« i artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2018/858 fortolkes således, at fabrikanten skal behandle alle uafhængige aktører som omhandlet i artikel 3, nr. 45), i forordning (EU) 2018/858 ens ved fastsættelse af gebyrerne, uanset hvilke aktiviteter de enkelte aktører udøver?

   Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende:

   Skal begrebet »*rimelige gebyrer*« i artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at fabrikanten skal behandle

ARBEJDSDOKUMENT

alle uafhængige aktører som omhandlet i artikel 3, nr. 15), i forordning (EF) nr. 715/2007 ens ved fastsættelse af gebyrerne, uanset hvilke aktiviteter de enkelte aktører udøver?

Såfremt det tredje præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende:

4) Skal begrebet »*rimelige og forholdsmæssigt afpassede gebyrer*« i artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2018/858 fortolkes således, at gebyret principielt kun må dække fabrikantens omkostninger?

Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende:

Skal begrebet »*rimelige gebyrer*« i artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at gebyret principielt kun må dække fabrikantens omkostninger?

Anførte EU-retlige bestemmelser

50. og 52. betragtning til, artikel 3, nr. 2) og 45), artikel 61, stk. 1, artikel 63, stk. 1, i og bilag X, nr. 2.5) og 6.1), til forordning (EU) 2018/858;

Ottende betragtning til, artikel 3, nr. 15), artikel 6, stk. 1 og 2, artikel 7, stk. 1), og artikel 10 i forordning (EF) nr. 715/2007;

Bilag XIV, nr. 2.1), i gennemførelsesforordning (EF) nr. 692/2008.

Anførte nationale bestemmelser

§ 3, stk. 1, § 3a, og § 8, stk. 1, første punktum, første alternativ, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lov om bekæmpelse af illoyal konkurrence, herefter »lov om illoyal konkurrence«).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

1 Sagsøger nr. 1 er en i henhold til belgisk ret stiftet brancheforening for uafhængige tekniske forlag, der indsamler data fra fabrikanter og bearbejder disse således, at de videregives til deres brugere (f.eks. bilværksteder) i standardiserede formater. Sagsøger nr. 2 er en tysk brancheforening, hvis medlemmer driver engroshandel med reservedele.

2 De sagsøgte hører under bilkoncernen Groupe PSA. Begge fabrikanter er indehavere af typegodkendelser som omhandlet i artikel 3, nr. 2), i forordning

ARBEJDSDOKUMENT

(EU) 2018/858 og artikel 10 i forordning (EF) nr. 715/2007 for biler af mærket »Peugeot«.

3 De sagsøgte giver for så vidt angår deres typegodkendte køretøjer adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer som omhandlet i bilag X, nr. 2.5), til forordning (EU) 2018/858 (tidligere artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007) via en databank, der stilles til rådighed på en webportal. Portalen vedligeholdes primært af sagsøgte nr. 1, der dog også står for denne vedligeholdelse for sagsøgte nr. 2.

4 Uafhængige aktører tilbydes principielt brug af databanken mod betaling af et ensartet fast gebyr, som er trindelt efter varigheden af adgangen, uden anvendelse af andre individuelle variable beregningsgrundlag. Hvis der foreligger ens forhold, betaler de uafhængige aktører samme gebyr. I 2019 androg gebyret 2 601,00 EUR for ét års adgang til databanken.

5 Der gælder derimod særlige betingelser over for uafhængige tekniske forlag. I aftalen om adgang til databanken, der normalt indgås for ét år ad gangen, indrømmes det enkelte uafhængige forlag ret til at ekstrahere de reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, der stilles til rådighed, og anvende dem til at udvikle og markedsføre egne informationsprodukter. Nævnte ret omfatter navnlig tilladelse til at meddele licens til virksomheder, der direkte eller indirekte medvirker ved reparation af køretøjer. Størrelsen af de gebyrer, der opkræves som vederlag herfor, fastlægger de sagsøgte for den relevante periode individuelt for det enkelte tekniske forlags vedkommende. Størrelsen af gebyret fastsætter de sagsøgte efter følgende prisformel (såkaldt sigma-prisformel):

$$y = \sum_{i1}^{i2} \left(\frac{X \text{ x } N}{i \text{ x } B} \; x \; P \right)$$

6 De enkelte variabler er:

– basispris (»X«), som svarer til den faste pris, der tilbydes de øvrige uafhængige aktører;

– det konkrete uafhængige tekniske forlags antal slutkunder (»N«);

– bilmærkets gennemsnitlige markedsandel de seneste ti år (»P«);

– rabatkoefficient, der er knyttet til antallet af slutkunder (»i«);

– den merværdi, der er skabt ved bearbejdningen (»B«).

7 Denne prisformel benyttes ikke blot til at beregne vederlaget for den teknisk-organisatoriske adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationerne om køretøjer, men også til at fastsætte vederlaget for den yderligere ydelse, der består i, at uafhængige tekniske forlags gives tilladelse til videre erhvervsmæssig brug af

ARBEJDSDOKUMENT

informationerne på det efterfølgende marked for køretøjer. Som eksempel på et gebyr for et uafhængigt teknisk forlag nævnes et forlag, hvor gebyret i henhold til beregningsformlen udgjorde 137 687,47 EUR for 2019 og 11 000,00 EUR for 2012 til 2015.

8 Sagsøgerne (herefter også »brancheforeningerne«) har rejst indsigelse imod de af de sagsøgte opkrævede gebyrer og nedlagt påstand om, at de sagsøgte idømmes pligt til på forespørgsel herom at give sagsøgerne adgang til nærmere anførte kategorier af reparations- og vedligeholdelsesinformationer med henblik på brancheforeningernes brug af disse til deres egne informationstilbud i Tyskland, mod betaling af et årsgebyr, som svarer til, hvad de sagsøgte hver især opkræver af uafhængige reparatører, når der i øvrigt foreligger tilsvarende forudsætninger. Sagsøgerne har subsidiært gjort gældende, at der skal gives brancheforeningerne rimeligt adgang til informationerne mod betaling af et årsgebyr, der derudover omfatter et tillæg, som den forelæggende ret har fastsat skønsmæssigt; sagsøgerne har mere subsidiært gjort gældende, at de sagsøgte skal give brancheforeningerne adgang til informationerne mod betaling af et gebyr, der fastsættes på grundlag af de sagsøgtes omkostninger ved at sikre adgang til oplysningerne, og et rimeligt omkostningstillæg, som den forelæggende ret har fastsat skønsmæssigt.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

9 Sagsøgerne har gjort gældende, at de i henhold til § 8, stk. 1, første punktum, første alternativ, § 3, stk. 1, og § 3a i lov om illoyal konkurrence kan begære, at de sagsøgte ophører med deres adfærd, da de er i strid med reglerne om illoyal konkurrence, og idet der foreligger en tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning 2018/858, og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 715/2007, der regulerer adfærden på markedet. Det gebyr for adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationerne om køretøjer, som de sagsøgte har beregnet efter den omtvistede prisformel, er ikke rimeligt og forholdsmæssigt afpasset som omhandlet i de nævnte bestemmelser.

10 For så vidt angår gamle køretøjer, der blev typegodkendt inden den 1. september 2020 i henhold til forordning nr. 715/2007, er det ligeledes udelukkende artikel 61 ff. i forordning 2018/858, der skal anvendes, og ikke længere artikel 6 ff. i forordning nr. 715/2007, som er ophævet.

11 De aftaler, som de sagsøgte har indgået om adgang til deres databank, skal principielt bedømmes ud fra artikel 63, stk. 1, i forordning 2018/858, eftersom det gebyr, der beregnes efter formlen, ikke udgør vederlag for en ydelse, der går videre end den i artikel 61 i forordning 2018/858 omhandlede »adgang«. Denne »adgang« indeholder en omfattende, lovbestemt brugsret til fordel for uafhængige tekniske forlag med henblik på anvendelse til opgaver, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, på en måde der kan sammenlignes med en »tvangslicens«.

ARBEJDSDOKUMENT

12 Ifølge sagsøgerne udgør de sagsøgtes anvendelse af den pågældende prisformel desuden en tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 715/2007 og dermed, sammenholdt med § 3, stk. 1, og § 3a, i loven om loyal konkurrence, en overtrædelse af konkurrencereglerne i henhold til de nationale bestemmelser om illoyal konkurrence. Dette beror for det første på, at uafhængige tekniske forlag forskelsbehandles i forhold til andre uafhængige aktører, idet gebyret beregnes individuelt og navnlig på grundlag af det pågældende forlags konkrete antal slutkunder, i stedet for at anvende et ens, fast gebyr. Artikel 63, stk. 1, i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 715/2007 kræver, at samtlige uafhængige aktører behandles ens. For det andet strider det også imod de nævnte bestemmelser at undlade at fastsætte gebyrerne på grundlag af de omkostninger, der faktisk er opstået i forbindelse med sikring af adgang til informationerne. Når det individuelle antal slutkunder lægges til grund ved beregningen, opnår fabrikanterne en faktisk andel i overskuddet, og der er herved tale om et ulovligt gebyr for brug af informationerne. I henhold til artikel 63, stk. 1, i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 715/2007 kan der kun kræves kompensation for det teknisk-organisatoriske arbejde, der er forbundet med at skaffe adgang til informationerne. Det kan højst være foreneligt med forordningen at opkræve en forholdsmæssig andel af forlagenes fortjeneste i form af et procentvis tillæg til omkostningerne.

13 De sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgerne af flere retlige grunde ikke kan begære, at de sagsøgte ophører med at opkræve gebyret som hidtil.

14 For det første finder artikel 61 ff. i forordning 2018/858 ikke anvendelse på gamle køretøjer, der blev typegodkendt inden den 1. september 2020 i henhold til forordning nr. 715/2007; artikel 6 ff. i forordning nr. 715/2007 finder derimod stadig anvendelse på disse køretøjer.

15 Den omtvistede prisformel skal desuden ikke bedømmes ud fra artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning 2018/858 og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, allerede eftersom formlen regulerer vederlaget for tilladelse til tekniske forlags videre erhvervsmæssige brug af reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer på eftermarkedet for køretøjer. Den »adgang« til informationerne, som fabrikanten skal give i henhold til artikel 61, stk. 1, i forordning 2018/858 og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, omfatter ikke en sådan licens for brug og republishing for de tekniske forlag, således at det gebyr, der beregnes efter prisformlen, derfor vedrører en yderligere, ikke-lovpligtig ydelse, som fabrikanterne frit kan fastsætte en pris på.

16 Uafhængigt heraf er prisformlen i hvert fald »rimelig og forholdsmæssigt afpasset« som omhandlet i de respektive bestemmelser. Fabrikanterne har en skønsmargen, når de fastlægger et rimeligt og forholdsmæssigt afpasset gebyr, og de kan i denne forbindelse også tage hensyn til andre kriterier end de faktiske omkostninger ved at give adgang til oplysningerne, navnlig rækkevidden af

ARBEJDSDOKUMENT

brugen af informationerne, berørte rettigheder til beskyttelse af fabrikanternes intellektuelle ejendom og databanken, samt omfanget af ydelser og data.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

17 Om den begæring om ophør i henhold til § 8, stk. 1, første punktum, første alternativ, § 3, stk. 1, og § 3a i lov om illoyal konkurrence, der er fremsat i hovedsagen, er begrundet, afhænger af, hvorvidt der i det foreliggende tilfælde er sket en tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning 2018/858, og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 715/2007, der regulerer adfærden på markedet.

18 Artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning 2018/858, og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 715/2007, er bestemmelser, der regulerer adfærden på markedet som omhandlet i § 3a i lov om illoyal konkurrence. Overtrædelser af disse regler kan set ud fra, at der er tale om en overtrædelse af reglerne om illoyal konkurrence med henblik på beskyttelse af forbrugere, konkurrenter eller andre markedsdeltagere som udtryk for almenhedens interesse i en ufordrejet konkurrence, principielt påberåbes ved at fremsætte en begæring om ophør i henhold til § 8, stk. 1, første punktum, første alternativ, § 3, stk. 1, og § 3a i lov om illoyal konkurrence. Bundesgerichtshof (forbundsdomstolen) har allerede fastslået dette for så vidt angår artikel 6, stk. 1, i forordning (nr. 715/2007, der er den parallelle forgængerbestemmelse til artikel 61, stk. 1, i forordning 2018/858. Efter den forelæggende rets opfattelse skal denne bedømmelse overføres til artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 715/2007.

19 For at kunne træffe afgørelse i sagen skal det indledningsvis afklares, om forordning 2018/858 kan anvendes på gamle køretøjer. Først derefter står det fast, om det krav om ophør, der er gjort gældende, kan støttes på artikel 61 ff. i forordning 2018/858 eller artikel 6 ff. i forordning nr. 715/2007. Eftersom både retsvirkningerne af den måde, adgangen til informationerne udformes på, og indholdet af bestemmelserne om gebyrer er reguleret forskelligt i de to forordninger, skal det afklares, hvilke bestemmelser gamle køretøjer henhører under, inden der kan tages stilling til sagsøgernes påstande.

20 Ud over det forhold, at artikel 6 ff. i forordning nr. 715/2007 er ophævet, taler 50. betragtning til og artikel 86, stk. 2, i forordning 2018/858 ligeledes for, at artikel 61 ff. i forordning 2018/858 også finder anvendelse på gamle køretøjer. Det må desuden antages, at fabrikanternes pligt til at give adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer et fremadrettet og dynamisk og ikke som følge af typegodkendelsen er fastlagt statisk i henhold til den retsstilling, der gjaldt på tidspunktet for godkendelsen. Herved opstår der imidlertid spørgsmål om, hvorvidt der skal tages hensyn til producenternes berettigede forventninger, det EU-retlige princip om forbud mod tilbagevirkende kraft, og til om det

ARBEJDSDOKUMENT

eventuelt er urimeligt at styrke de forpligtelser, der gælder for gamle køretøjers vedkommende (uden at dette udløser en ret til kompensation), samt betydningen af artikel 6, stk. 7, i forordning nr. 715/2007.

21 Det skal desuden afklares, hvor langt fabrikanternes pligt til at give »adgang« til informationerne går, nemlig om der konkret også skal indrømmes de uafhængige tekniske forlag ret til at anvende reparations- og vedligeholdelsesinformationerne til at udvikle og markedsføre deres egne informationsprodukter. I modsat fald udgør den brugsret, som de sagsøgte indrømmer, en yderligere ydelse, der falder uden for anvendelsesområdet for de omtvistede EU-retlige bestemmelser.

22 Det taler for at fortolke begrebet »adgang« som en tvangslicens til fordel for uafhængige tekniske forlag, at der ikke skelnes mellem adgang og brug i forordningen. Ordlyden i artikel 61, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, i forordning 2018/858, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at fabrikanterne er forpligtet til gøre det muligt at »udføre den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet«, taler ligeledes for en brugsret.

23 Det kan imidlertid omvendt fremføres, at de nævnte bestemmelser bevidst ikke regulerer brugsrettigheder og det hermed forbundne vederlag, og at fabrikanter og tekniske forlag individuelt skal forhandle sig frem til dette. Artikel 61 i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse skal anvendes – artikel 6 i forordning nr. 715/2007 regulerer i så fald udelukkende den tekniske udformning af adgangen til informationer. Ordlyden i bilag X, nr. 6.1), til forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse skal anvendes – bilag XIV, nr. 2.1), til gennemførelsesforordning nr. 692/2008 giver mulighed for flere fortolkninger. Det kan tænkes, at der kun skal indgås en »aftale med den pågældende fabrikant« om den tekniske adgang til informationerne, og at gebyret for adgangen alligevel skal fastsættes i henhold til artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning 2018/858. Begrebet »Genehmigung« [i den tyske version af forordningerne; i den danske version er begrebet »tilladelse« underforstået] kan dog også fortolkes således, at den individuelle forhandling omfatter samtlige aspekter af adgangen til informationerne, herunder et individuelt gebyr for brugen, der kan forhandles frit. Det er desuden ikke klart, om formuleringen »kopiere eller offentliggøre« også omfatter udvikling af et nyt informationsprodukt og eller kun udfærdigelse af en udelukkende identisk kopi af databanken.

24 Hvis det antages, at der tilkommer tekniske forlag en brugsret, er dette i overensstemmelse med det mål, der er opstillet i 50. og 52. betragtning til forordning 2018/858 og ottende betragtning til forordning nr. 715/2007 og forfølges med pligten til at give adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, hvorved der skal sikres en effektiv konkurrence på markedet for reparation og vedligeholdelse af køretøjer og markedet for informationstjenester vedrørende reparation og vedligeholdelse af køretøjer, med henblik på at forbedre det indre markeds funktion. Hvis fabrikanten, der er den eneste oprindelige informationskilde, til hvilken der derfor ikke findes noget alternativ, kan fastsætte prisen frit, må dette antages at hæmme

ARBEJDSDOKUMENT

konkurrencen. På den anden side har Domstolen allerede fastslået, at forordningens formål ikke kun ville kunne nås på en måde, der ensidigt er til skade for fabrikanterne (jf. dom af 19.9.2019, Gesamtverband Autoteile-Handel, C-527/18, EU:C:2019:762, præmis 36).

25 Endelig opstår spørgsmålet, om alle uafhængige aktører altid skal behandles ens ved beregningen af gebyrerne, uanset hvilken erhvervsvirksomhed de udøver. Det taler for et sådant ligebehandlingspåbud, at de relevante bestemmelser kvalificerer alle uafhængige aktører som adgangsberettiget på ensartet vis og uden at operere med nogen som helst forskelle, og det eneste differentieringskriterium er varigheden af adgangen til informationerne. Det kan dog omvendt fremføres, at ordlyden »rimelige og forholdsmæssigt afpassede« gebyrer taler for, at der skal ske en særskilt beregning i det enkelte tilfælde. Begrebet »anvendelsesbehov« i artikel 63, stk. 1, andet punktum, i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse skal anvendes – artikel 7, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 715/2007 taler for at anvende et individuelt beregningskriterium, navnlig også set på baggrund af, at der sandsynligvis vil ske en mere intensiv anvendelse inden for rammerne af de tekniske forlags forretningsmodel, end f.eks. når uafhængige reparatører blot lejlighedsvis benytter sig af informationsadgangen. Bilag X, nr. 6.1), til forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – bilag XIV, nr. 2.1), til gennemførelsesforordning nr. 692/2008 kan ligeledes fortolkes således, at uafhængige tekniske forlag i modsætning til de øvrige uafhængige aktører kan underlægges individuelle betingelser.

26 Såfremt sagsøgerne ikke kan påberåbe sig, at de skal behandles på samme måde som andre uafhængige aktører, er spørgsmålet, om det følger af artikel 63, stk. 1, i forordning 2018/858 og – såfremt følgende bestemmelse kan anvendes – artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 15/2007, at gebyrerne skal beregnes således, at de udelukkende dækker omkostningerne. Ordlyden i de relevante bestemmelser – »opkræve [...] gebyrer for adgangen« – gør det nærliggende at antage, at gebyret udelukkende skal dække den teknisk-organisatoriske sikring af adgangen. Derved ville den økonomiske værdi af reparations- og vedligeholdelsesinformationerne om køretøjer imidlertid ikke blive dækket, og fabrikanterne ville heller ikke få andel i det enkelte uafhængige tekniske forlags økonomiske gevinst.

27 Spørgsmålet er imidlertid, hvilken betydning »anvendelsesbehovet« har for beregningen af gebyrerne. Udtrykket kan opfattes enten som en undtagelse, der indskrænker et princip om omkostningsbaseret gebyr til fordel for uafhængige aktører, der kun udøver meget begrænset aktivitet, eller som et gebyr, der principielt afhænger af anvendelsesbehovet. Ordlyden »rimelige og forholdsmæssigt afpassede« kunne ligeledes tyde på, at gebyrerne skal beregnes mere fleksibelt, og udtrykket er uklart.

28 Forordningernes formål om at sikre en effektiv konkurrence på markedet for informationstjenester vedrørende reparation og vedligeholdelse af køretøjer taler imod en fortolkning, hvorefter der på grundlag af artikel 61 og 63 i forordning 2018/858 skal skabes en ny indtægtskilde, der ikke udelukkende dækker

ARBEJDSDOKUMENT

omkostningerne. Til støtte herfor kunne det også fremføres, at den økonomiske succes primært beror på det uafhængige tekniske forlags ydelse. Informationsadgangen skal gøre det muligt at deltage på eftermarkedet for motorkøretøjer og ligestille uafhængige, autoriserede markedsdeltagere. Det er først på eftermarkedet, at der skal opnås overskud gennem udøvelse af en effektiv konkurrence. Denne opfattelse ville imidlertid medføre, at der gribes betydeligt ind i fabrikanternes sfære, eftersom fabrikanterne i så fald uden kompensation herfor fratages deres mulighed for at realisere værdien af deres reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer.

ARBEJDSDOKUMENT